

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/119/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010222
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010222.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaných PhDr. JUDr. B. Z., I. V. a spol. pre pokračovací zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2022 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/11/2022 zo dňa 06.06.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/11/2022 zo dňa 06.06.2022 boli obžalovaní PhDr. JUDr. B. Z., I. V. a obchodná spoločnosť Sara Trading & Construction, s. r. o., so sídlom Partizánska cesta 85, Banská Bystrica, IČO: 50 833 545, podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici č. 3Pv 271/19/6601 zo dňa 21. 03. 2022, v bode 1/, 2/ a 3/ pre pokračovací zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ obvinení PhDr. B. Z., PhD., I. V., obchodná spoločnosť Sara Trading & Construction, s.r.o. I. V. a PhDr. JUDr. B. Z., PhD. v období od 27 . 03. 2017 do súčasnosti po vzájomnej dohode, prostredníctvom obchodnej spoločnosti Sara Trading & Construction, s.r.o., so sídlom na ulici Partizánskej č. 85 v Banskej Bystrici, zabezpečovali legalizáciu pobytov na území Slovenskej republiky pre najmenej jedenásť občanov Sýrskej arabskej republiky, konkrétne osobám:

- W. Z., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy prechodný pobyt Q. do 28. 02. 2020,
- Q. M., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy prechodný pobyt Z. W. XX, O. O. do 12. 06. 2021,
- K. M., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy prechodný pobyt Z. W. XX, O. O. do 02. 05. 2019,
- M. M., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy pobyt S. XX, I. do 07. 10. 2019,
- Z. M., nar. XX. XX. XXXX v J., naposledy pobyt S. XX, I. do 07. 10. 2019,
- J. M., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy pobyt S. XX, I. do 07. 10. 2019,
- Y. M., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy pobyt S. XX, I. do 09. 10. 2019,
- W. M., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy pobyt Q. do 28. 02. 2020,
- S. C., nar. XX. XX. XXXX v Z., naposledy pobyt S. XX, I. do 01. 05. 2022, manžel Y. M.,
- J. C., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy pobyt S. XX, I. do 01. 05. 2022, dcéra Y. M. a S. C.,
- Q. C., nar. XX. XX. XXXX v P., naposledy pobyt S. XX, I. do 01. 05. 2022, syn Y. M. a S. C.,

tým, že spoločne vytvorili podmienky, ktorými boli zabezpečené niektoré podklady nevyhnutné k žiadostiam uvedených občanov Sýrskej arabskej republiky s cieľom získať povolenie na prechodný pobyt, resp. obnovu prechodného pobytu na území Slovenskej republiky, a to takým spôsobom, že dňa 27. XX. 2017 U. B., nar. XX. 03. XXXX, bytom U elektrárny XXX, B. nad B., E. republika, nateraz bytom na presne nezistenej adrese na území mesta O., W. republika a Q. M. založili v U. P., W. U. A.

(ďalej len „SAE“), obchodnú spoločnosť Sara Trading & Construction, s.r.o., ako zakladajúci spoločníci prostredníctvom splnomocnenca I. V. spoločnosť zaregistrovali na Okresnom súde v Banskej Bystrici, žiadosť podaná dňa 30. 03. 2017, spoločnosť zapísaná do Obchodného registra Slovenskej republiky (ďalej len „OR SR“) dňa 01. 04. 2017, následne I. V. spoločenskou zmluvou menovali za konateľa tejto spoločnosti, ktorý zabezpečil doklad - súhlas s umiestnením sídla spoločnosti na adrese V. cesta XX (Z. W. BB, ubytovacie zariadenie I., s.r.o.), O. O., I. V. ako splnomocnená osoba na uvedenej adrese prihlásil na prechodný pobyt osobu Q. M.; následnými organizačnými zmenami v predmetnej obchodnej spoločnosti zo dňa 04. 04. 2017 a 05. 06. 2017 odsúhlasenými v O. (J.) a v meste U. P. (SAE), kde sa konalo valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti, bol za ďalšieho konateľa menovaný Q. M., následne spoločníci schválili odplatný prevod celého obchodného podielu U. B. a časť obchodného podielu Q. M. osobám Y. M., J. M., Z. M., M. M. a K. M. (čo sú rodinní príslušníci zakladajúceho spoločníka Q. M.), schválili úplné znenie spoločenskej zmluvy, navýšenie vkladu spoločníka, konateľ Q. M. splnomocnil I. V. na „generálne zastupovanie voči Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, veľvyslanectvám Slovenskej republiky vo svete a ich konzulárnym oddeleniam, Finančnej správe Slovenskej republiky, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, poisťovni Dôvera, poisťovni UNION, Sociálnej poisťovni, Slovenskej pošte, O2 Slovakia, s.r.o., Orange Slovakia, a.s., Slovak Telekom, a.s., orgánom štátnej správy ako aj samospráv, Okresným súdom Slovenskej republiky a ich obchodným registrom a tretím právnickým a fyzickým osobám, dňa 26. 10. 2017 a dňa 27. 10. 2017 na rokovaní valného zhromaždenia konaného opäť v O. prítomní spoločníci zvolili za konateľov Z. M., J. M., K. M. a M. M. (dvojičky) a Y. M., schválili úplné znenie spoločenskej zmluvy a poverili konateľa I. V. zápisom zmien do OR SR, po týchto zmenách všetci konatelia uvedenej obchodnej spoločnosti požiadali o udelenie prechodného pobytu na Slovensku, čomu predchádzalo konanie splnomocnenca I. V., ktorý im formálne zabezpečil ubytovanie v Hoteli SAD - I. ubytovňa, V. cesta XX, O. O., kde v tom čase už bolo aj sídlo uvedenej obchodnej spoločnosti, dňa 31. 10. 2017, PhDr. JUDr. B. Z., PhD. ako predseda predstavenstva Kúpele Brusno a.s. v „reštrukturalizácii“ s I. V. ako splnomocneným zástupcom jednotlivých členov rodiny Q. M. podpísali Zmluvu o nájme bytu č. 9 nachádzajúcom sa na 3. podlaží, bytového domu č. 5/18 na ulici S. v O. na dobu určitú do dňa 31. 12. 2023, následne PhDr. JUDr. B. Z., PhD., ako majiteľ nehnuteľnosti a prenajímateľ vydal doklad o ubytovaní - Zmluvu o nájme bytu v neobývateľnom rodinnom dome na ulici Z. W. č. XX, O. O. (v dobe od 30. 04. 2018 s dodatkom č. 2 podpísaným dňa 26. 11. 2018, v dobe od 06. 05. 2018 pre osoby W., Q. a K.), pričom na základe listinných materiálov na uvedených adresách konateľa spoločnosti, spoločníci a ani ich rodinní príslušníci nikdy reálne nebývali, teda doklady o zabezpečenom ubytovaní boli vyhotovené iba fiktívne na účely konania o udelení/obnovení prechodného pobytu, nakoľko rodina Q. M. v priebehu rokov 2018 a 2019 po príchode na územie Slovenskej republiky bola opakovane ubytovaná na iných miestach, napr. v Kúpeľoch Brusno a.s. v tom čase „v reštrukturalizácii“, pričom I. V. ako splnomocnenec vystupoval pred štátnymi orgánmi a zabezpečoval potrebné listinné materiály pre prihlásenie konateľov a spoločníkov spočiatku na prechodný pobyt na adrese ul. V. cesta XX, O. O., následne na adrese S. X/XX, O., neskôr na adrese Z. W. XX, O. O., účel pobytu bol deklarovaný ako podnikanie, resp. zlúčenie rodiny občanov W. arabskej republiky, teda takýmto spôsobom umožnili uvedeným osobám, ktoré nie sú občanmi Slovenskej republiky alebo občanmi iného členského štátu Európskej únie alebo občanmi zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore získať/ obnoviť prechodný pobyt na účel podnikania v zmysle § 22 alebo prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny v zmysle § 27 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, hoci obchodná spoločnosť Sara Trading & Construction s.r.o. nemá žiadnych zamestnancov (ako zamestnanci súd evidovaní len spoločníci a bývalý spoločník U. B.), nemá ani výrobné alebo obchodné prevádzky a na adrese V. cesta XX, O. O., má iba virtuálne sídlo, spoločnosť vykázala výsledok hospodárenia za rok 2017 pred zdanením a základ dane 13.081,78 Eur a daň 2.747,17 Eur, za rok 2018 (platca DPH od 04/2018) pred zdanením 18.916,12 Eur, základ dane 19.030,49 Eur a daň 3.996,40 Eur, čo je veľmi nízka daň z príjmov spoločnosti, ktorá má veľmi rozsiahly predmet činnosti a plány týkajúce sa samotného podnikania, teda doklady predložené na Oddelení cudzineckej polície Banská Bystrica pre udelenie/obnovu prechodného pobytu sú len fiktívne za účelom deklarovať správne orgánu skutočnosť, že na území SR podnikajú, majú zabezpečené ubytovanie, pričom týmto konaním obvinený PhDr. JUDr. B. Z., PhD. získal v období od 27. 01. 2019 do 10. 11. 2021 finančnú výhodu vo výške minimálne 620,758,- Eur vo forme finančnej hotovosti, ktorú si vkladal na účet č. 4026678504/7500, ktorého majiteľom je sestra obvineného B. Z., B. J., a ktorého disponentom je B. Z. samotný, a iba B. Z. aj reálne disponuje s predmetným účtom; obvinený I. V. získal z takéhoto konania v období od 16. 01. 2018 do 31. 10. 2021 finančnú výhodu vo výške minimálne 29.950,- Eur vo forme prevodu finančnej čiastky z účtov č. 2910564840/1100 a 4026678504/7500, oba vedené na meno B. J., pričom spoludisponentom bol obvinený B. Z., a to na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom a disponentom je obvinený I. V.; 266.000,- Eur vo forme prevodu finančnej čiastky z účtu č

XXXXXXXXXX/XXXX, vedený na meno B. J., pričom spoludisinentom bol obvinený B. Z. a to na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom a disponentom je obvinený I. V.; 20.000,- Eur vo forme prevodu finančnej čiastky z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený na meno Q. M. na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom a disponentom je obvinený I. V.; 16.100,- Eur vo forme prevodu finančnej čiastky z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený na meno Sara Trading & Constructon s.r.o. na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom a disponentom je obvinený I. V.; 130.965,- Eur vo forme vkladu finančnej hotovosti na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom a disponentom je obvinený I. V.; a spoločníci obchodnej spoločnosti W. Trading & Construction, s.r.o. inú materiálnu a nemateriálnu výhodu (bezplatný pobyt v Kúpele Brusno, a.s., vydanie ID karty pre pohyb v Schengenskom priestore),

2/ obvinení PhDr. JUDr. B. Z., PhD. a I. V.

I. V. a PhDr. JUDr. B. Z., PhD. v období od 23. 10. 2018 do 16. 06. 2020 po vzájomnej dohode prostredníctvom obchodnej spoločnosti Louvre General Trading s.r.o., so sídlom na ulici Robotníckej 6 v Banskej Bystrici, IČO: 52 009 823 (spoločnosť je vymazaná z OR SR ku dňu 16. 06. 2020), organizovali legalizáciu pobytu na území Slovenskej republiky, v úmysle získať pre seba finančnú výhodu a inú materiálnu a nemateriálnu výhodu osobe:

- Eng. Arch., W. Q. Q. W. (ďalej len „W. W.“), občan A. arabskej republiky s pobytom v SAE, F. W. O., P.,

tým, že spoločne vytvorili podmienky, ktorými boli zabezpečené niektoré podklady nevyhnutné k žiadosti uvedeného občana A. arabskej republiky s cieľom získať povolenie na prechodný pobyt, resp. obnovu prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, a to takým spôsobom, že I. V. a W. W., založili uvedenú obchodnú spoločnosť, zaregistrovanú do Obchodného registra Slovenskej republiky dňa 23. 10. 2018, následne PhDr. JUDr. B. Z., PhD. ako predseda predstavenstva Kúpeľov Brusno, a.s., v tomto čase „v reštrukturalizácii“, so sídlom v Brusne, Kúpeľná 1, IČO: 31 642 314, uzatvoril dňa 18. 11. 2018 v P. s osobou W. W. nájomnú zmluvu na ubytovanie v bytovke patriacej spoločnosti Kúpele Brusno a.s. v tom čase „v reštrukturalizácii“ v dobe od 15. 12. 2018 do 30. 03. 2021, na adrese S. X/XX, O., na základe ktorej mu bol udelený dňa 29. 03. 2019 prechodný pobyt, pričom bolo zistené, že na adrese prechodného pobytu sa W. W. nikdy nezdržoval, reálne tam nebýval, za prenájom bytu (garžónky) spoločnosti S. Brusno, a.s. v súčasnosti „v konkurze“ neplatil ako bolo uvedené v nájomnej zmluve (nájom ukončený dňa 10. 01. 2020 vyradením z evidencie cudzincov Oddelenia cudzineckej polície Banská Bystrica), avšak I. V. ako splnomocnenec vystupoval pred štátnymi orgánmi a zabezpečoval potrebné dokumenty na vybavenie prechodného pobytu na účel podnikania, teda takýmto spôsobom spoločne umožnili osobe W. W., ktorá nie je občanom Slovenskej republiky alebo občanom iného členského štátu Európskej únie alebo občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore získať prechodný pobyt na účel podnikania v zmysle § 22 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, hoci obchodná spoločnosť J. General Trading, s.r.o. nemala žiadnych zamestnancov ani výrobné alebo obchodné prevádzky a na Y. 6, O. O. (sídlo Bystrickej účtovnej spoločnosti) má iba virtuálne sídlo, spoločnosť vykázala výsledok hospodárenia za rok 2018 daň 0,- Eur, teda doklady predložené na Oddelení cudzineckej polície pre udelenie prechodného pobytu boli len fiktívne s účelom deklarovať správnomu orgánu skutočnosť, že na území Slovenskej republiky W. W. podniká, má zabezpečené ubytovanie, čím obvinený I. V. získal z takéhoto konania finančnú výhodu vo výške minimálne 14.500,- Eur vo forme prevodu finančnej čiastky z účtu osoby Eng. Arch. W. W. č.: O zo dňa 14. 03. 2019, na svoj účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, obvinený PhDr. JUDr. B. Z., PhD., získal v období od 27. 01. 2019 do 10. 11. 2021 presne nešpecifikovanú časť z finančnej hotovosti uvedenej v bode 1) a spoločník obchodnej spoločnosti Louvre General Trading, s.r.o. Shady Soliman, inú materiálnu a nemateriálnu výhodu (bezplatný pobyt v Kúpele Brusno, a.s., vydanie ID karty pre pohyb v Schengenskom priestore),

3/ obvinený I. V.

I. V. v období od 17.11.2016 do 18. 07. 2018 prostredníctvom obchodnej spoločnosti Amaar Gulf s.r.o., so sídlom na ulici Partizánska cesta 85, Banská Bystrica, IČO: 50 575 350 (spoločnosť je vymazaná z OR SR ku dňu 18. 07. 2018, likvidátorom bol I. V.), organizoval legalizáciu pobytu na území Slovenskej republiky v úmysle získať pre seba finančnú výhodu a inú materiálnu a nemateriálnu výhodu osobe:

- T. K. U., nar. XX. XX. XXXX v O., H., bytom W., W.,

tým, že vytvoril podmienky ktorými boli zabezpečené niektoré podklady nevyhnutné k žiadosti uvedeného občana Irackej republiky s cieľom získať povolenie na prechodný pobyt, resp. obnovu prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, a to takým spôsobom, že

I. V., dňa 17. 11. 2016, založil spolu s osobou Uqba K. U. obchodnú spoločnosť Amaar Gulf s.r.o., ktorej konateľom sa dňa 17. 11. 2019 stal I. V. a dňa 21. 02. 2017 sa druhým konateľom stal T. K. U., pričom ten splnomocnil I. V. vo veci generálneho zastupovania voči Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, veľvyslanectvám Slovenskej republiky vo svete a ich konzulárnym oddeleniam, Finančnej správe Slovenskej republiky, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, poisťovni Dôvera, poisťovni UNION, Sociálnej poisťovni, Slovenskej pošte, O2 Slovakia, s.r.o., Orange Slovakia, a.s., Slovak Telekom, a.s., orgánom štátnej správy ako aj samosprávy, okresným súdom Slovenskej republiky a ich obchodným registrom a tretím právnickým a fyzickým osobám, potom dňa 09. 12. 2016 T. K. U. požiadal o povolenie na prechodný pobyt s adresou prechodného pobytu Hotel W., ul. V. cesta XX, O. O., ktorý mu bol v dobe od 10. 02. 2017 do 31. 03. 2018, číslo dokladu Y avšak dňa 11. 10. 2017 Oddelenie cudzineckej polície Banská Bystrica vydalo rozhodnutie č. PPZ-HCP-BB5-12-020/2017-PP o zrušení povolenia na prechodný pobyt podľa § 36 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov č. 404/2011 Z. z., z dôvodu nedodania lekárskeho posudku a zároveň obchodná spoločnosť v krátkom čase rozhodla na valnom zhromaždení o likvidácii spoločnosti, pričom bolo zistené, že na adrese pobytu spoločník a zároveň konateľ spoločnosti T. K. U. reálne nikdy nebýval, teda doklad o zabezpečenom ubytovaní bol fiktívny, vydaný vlastníkom nehnuteľnosti - spoločnosťou TUXXER s.r.o., so sídlom Partizánska cesta 85, Banská Bystrica, prevádzka Z. W., turistická ubytovňa, ďalej I. V. ako splnomocnenec vystupoval pred štátnymi orgánmi a zabezpečoval potrebné dokumenty pre prihlásenie konateľa a spoločníka na prechodný pobyt na účel podnikania, teda takýmto spôsobom umožnil osobe T. K. U., ktorá nie je občanom Slovenskej republiky alebo občanom iného členského štátu Európskej únie alebo občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore získať prechodný pobyt na účel podnikania v zmysle § 22 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, obchodná spoločnosť U. Gulf, s.r.o. nemala žiadnych zamestnancov ani výrobné alebo obchodné prevádzky a na Partizánskej ceste XX, O. O., mala iba virtuálne sídlo, účtovná uzávierka za rok 2016 bola podaná s kódom SK NACE 46.90.0 - nešpecializovaný veľkoobchod, spoločnosť vykázala výsledok hospodárenia za rok 2016 podľa daňového priznania základ dane 15.451,97 Eur, daň vo výške 3.399,43 Eur, za rok 2017 pred zdanením mínus 2.748,35 Eur, základ dane mínus 2.643,35 Eur a daň 440,- Eur, teda doklady predložené na Oddelení cudzineckej polície Banská Bystrica za účelom udelenia prechodného pobytu boli len fiktívne s účelom deklarovať správne orgánu skutočnosť, že na území Slovenskej republiky žiadateľ podnikal, mal zabezpečené ubytovanie, čím obvinený I. V. získal z takéhoto konania finančnú výhodu vo výške minimálne 10.000,- Eur vo forme prevodu finančnej čiastky zo dňa 05. 03 2018 z účtu spoločnosti Amaar Gulf s.r.o. č. XXXXXXXXXXX/XXXX na svoj účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorí sú obžalovaní stíhaní.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podala intervenujúca prokurátorka odvolanie v neprospech všetkých obžalovaných, ktoré dodatočne písomne zdôvodnila dňa 11.8.2022. V podanom odvolaní poukázala na to, že súd oslobodil obžalovaných s odôvodnením, že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorí sú obžalovaní stíhaní. Podľa súdu prokuratúra opiera obžalobu o zrušenie prechodných pobytov cudzincov uvedených v obžalobe, tento záver súdu však nemá žiadnu oporu vo formulácii skutkovej vety a ani vo vykonanom dokazovaní a záveroch, ktoré prokuratúra z vykonaného dokazovania abstrahovala. Totiž je potrebné dôrazne odlíšiť administratívnoprávnu rovinu a zodpovednosť, znej vyplývajúcu od trestnoprávnej roviny a trestnej zodpovednosti z nej vyplývajúcej. Orgány činné v trestnom konaní v žiadnom prípade nepodsúvali súdu závery správnych orgánov a nežiadali, aby súd na ich základe rozhodol. Naopak prokuratúra produkovala celý diapazón dôkazov práve preto, aby si súd urobil vlastný záver a na základe dôkazov (nehľadiac na závery správnych orgánov) si urobil autonómny záver. Ak súd v tejto súvislosti vyslovil záver, že súd nie je oprávnený, niektoré otázky vyriešiť a uzavrieť, na mieste je otázka, ktorý iný orgán štátnej, či verejnej moci je oprávnený rozhodnúť otázky kľúčové pre rozhodnutie o vine a treste. Je predsa nepripustné, aby súd rozhodol na základe dôkazov vykonaných v správnom konaní, alebo na podklade rozhodnutí správnych orgánov, či správnych súdov. V kontexte naznačených úvah a z nich vyplývajúcich záverov sa ako absolútne irelevantný javí byť záver súdu, že mu chýba informácia o aktuálnom pobyte dotknutých cudzincov. Vyslovila záver, že odôvodnenie súdu v tom, že z vykonaných dôkazov nevie vyvodiť relevantný záver, či sa daní cudzinci na danej adrese zdržiavali alebo nie je alibistické. Orgány činné v trestnom konaní predložili súdu dôkazy v takom rozsahu, že je nevyhnutné, aby súd na ich základe urobil jednoznačný záver a neobmedzil sa len na konštatovanie, že z vykonaných dôkazov nič nevyplýva. Prokuratúra poukázala na technický stav budovy, v ktorej mali cudzinci bývať, na spotrebu energií, zabezpečila svedkov bývajúcich v okolitých budovách. Súd závery plynúce z týchto dôkazných

prostriedkov nijakým spôsobom neprepojil s konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby a nijakým spôsobom tieto dôkazy nevyhodnotil. Taktiež sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že obchodné a podnikateľské aktivity cudzincov sú len fiktívne a dotknutí cudzinci sa nijakým spôsobom reálne nepodieľali na podnikaní obžalovanej obchodnej spoločnosti Sara Trading & Construction, s. r. o.. Vo vzťahu ku namietaným finančným prevodom obžalovaných, keď prokuratúra podrobne vysvetlila záver, prečo je potrebné spojiť špecifikované príjmy obžalovaných so žalovanou trestnou činnosťou súd vyslovil, že transakcie sa síce javia ako podivné, no napriek tomu nekriticky prevzal záver obžalovaných, že tieto príjmy nepochádzajú z trestnej činnosti. Ak súd v závere svojho odôvodnenia poukazuje na nové okolnosti prípadu, a síce rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu, ktoré podľa názoru súdu zásadne menia pohľad na trestnosť konania obžalovaných, tu je opakovane potrebné poukázať na potrebu prísne odlíšiť trestnoprávnu rovinu od tej administratívnoprávnej. Prokuratúra obžalobu neodôvodňovala a ani ju neopierala o závery a výsledky správnych konaní. Naopak prokuratúra od začiatku poukazovala na to, že je potrebné, aby si súd rozhodujúci o vine a treste urobil vlastný záver, preto obžaloba neprevzala závery správnych orgánov, ale naopak zabezpečila celý rad dôkazov tak, aby sa súd mohol autonómne rozhodnúť. Na záver uviedla, že považuje rozsudok okresného súdu, ktorým boli obžalovaný PhDr. JUDr. B. Z., PhD., obžalovaný I. V. a obžalovaná obchodná spoločnosť Sara Trading & Construction, s. r. o. oslobodení spod obžaloby okresnej prokuratúry za nesprávny a navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica.

K podanému odvolaniu sa vyjadrili obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedli, že napadnutý rozsudok okresného súdu považujú v celom rozsahu za zákonný, pričom súd svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením odvolania okresnej prokuratúry a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že niektorí cudzinci v tomto konaní majú opäť povolený pobyt na území Slovenska, čiže sa tu legálne nachádzajú, preto nemôže byť reč o nejakom prevádzachstve. Za tohto stavu, preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaný B. Z., na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas so záverečným návrhom svojho obhajcu a prehlásil, že sa cíti byť nevinný. Navrhol, aby odvolanie prokurátora bolo zamietnuté.

Obžalovaný I. V., na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas so záverečným návrhom svojho obhajcu a prehlásil, že sa cíti byť nevinný.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späť vzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy

vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd v prejednávanej príhode dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám prokurátora, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku.

Okresný súd svoj záver o oslobodení obžalovaných spod obžaloby odôvodnil tým, že mu v rámci predložených dôkazov chýba akákoľvek informácia o aktuálnom pobyte uvedených cudzincov, resp. informácia, pokiaľ sa už nenachádzajú na území Slovenska, kde sa nachádzajú alebo kedy opustili územie Slovenska. Možno len odhadovať z obžaloby, že tieto osoby sa nachádzajú na neznámom mieste, keďže ani jedna z nich nebola vypočutá. Takýto predpoklad však považuje súd za absolútne nedostatočný na tvrdenie, že uvedení cudzinci za pomoci obžalovaných využili imigračný systém Slovenskej republiky na to, aby sa dostali do vnútra hraníc EÚ. Ďalším dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaných mali byť nevyhovujúce podmienky na živobytie na adrese prechodného pobytu v Banskej Bystrici na Z. W. ulici, čím malo byť odôvodnené, že na danom mieste daní cudzinci nemohli bývať. Obžaloba pritom vychádzala zo zrušených pobytov týchto cudzincov, ktoré vykonalo Riaditeľstvo cudzineckej polície v Banskej Bystrici, pričom polícia vychádzala fakticky z toho čo videli zvonku, pretože obž. Z., ako majiteľa danej budovy im neumožnil vstup do daného objektu z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti ako aj odchodu na dovolenku, ďalej z výpovedi susedov (vypočutí aj pred súdom), ktoré dané osoby na daných miestach nevideli sa pohybovať a tiež z nízkych spotrieb elektriny a vody. Obžalovaný Z. zároveň predložil súdu fotografie z interiéru danej budovy, z ktorých vyplýva, že niektoré časti budovy sú zapratané, iné nie. K tomu súd uvádza, že z uvedených dôkazov súd nevie vyvodiť relevantný záver, že daní cudzinci sa bez pochybností na danej adrese nezdržovali, ide fakticky opäť len o dohady, ktoré síce môžu stačiť cudzineckej polícii na ukončenie predtým povolených pobytov cudzincov na našom území, avšak pre potreby trestného konania a odsúdenia obžalovaných je toto nedostatočné, pretože nemožno vylúčiť, že daní cudzinci sa určitý čas na daných miestach zdržiavali. Z fotografií vyplýva, že časť budovy bola obývatel'ná, pričom však súd zároveň nevie posúdiť potreby uvedených cudzincov na bývanie, a teda aký štandard bývania boli schopní zniesť a podobne. Vzhľadom na chýbajúce výpovede týchto osôb sa môžeme len dohadovať či na daných miestach bývali alebo nie. Ďalším dôkazom v neprospech obžalovaných mali byť ich vklady na účet sestry obž. Z. B. J. a následné výbery, pričom účtom disponoval obžalovaný Z.. V danom prípade ide o desiatky vkladov zo strany obž. Z. a o približne 6 vkladov zo strany obž. V.. Súd pripúšťa, že ide o neštandardný postup, pričom obž. Z. sám potvrdil, že na daný účet vložil dané prostriedky, ale zároveň vyhlásil, že tieto nepochádzajú z trestnej činnosti. Je pravda, že uvedené transakcie sa javia za podivné a obž. Z. súdu dostatočne nevysvetlil odkiaľ pochádzajú tieto jeho príjmy, avšak zároveň súd uvádza, že tu chýba akákoľvek spojitosť s predmetnou trestnou činnosťou. Tiež je zvláštne, že pokiaľ mali tieto platby pochádzať z danej trestnej činnosti, prečo boli tieto prostriedky vkladané toľkými vkladmi a v takých vysokých sumách počas obdobia posledných 3 rokov. V danom prípade súd nemôže vylúčiť ani potvrdiť legálnosť daných príjmov u daných osôb, keďže na to nemá dostatok informácií a zároveň uvádza, že nebola preukázaná žiadna spojitosť so žalovanou trestnou činnosťou, žiadny iný dôkaz, ktorý by potvrdil, že daní cudzinci platili obžalovaným za takéto zlegalizovanie ich pobytu na našom území a faktické umožnenie vstupu do vnútorných hraníc EÚ, tak aby po vydaní povolenia pobytu mohli prípadne hneď pokračovať vo svojej ceste do vyspelejších krajín, nebol produkovaný. Uvedenú konštrukciu možno len predpokladať, ale nie potvrdiť bez pochybností. V neposlednom rade súd nemohol prehliadnuť nové okolnosti prípadu, na ktoré poukázala obhajoba, pričom súdu aj doručila predmetné rozhodnutia, ktoré v čase vyšetrovania neboli všetky známe. Ide o rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý viacerými rozhodnutiami od novembra 2021 až do apríla 2022 zrušil rozhodnutia Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica vo viacerých prípadoch, ktoré sa týkajú cudzincov uvedených v obžalobe, čo zásadne mení pohľad na trestnosť konania obžalovaných v zmysle obhajoby. Najvyšší správny súd SR pritom poukazoval jednak na to, že nebolo preukázané zavádzanie štátnych orgánov zo strany cudzincov, že bolo pochybením štátnych orgánov, že daných cudzincov nevypočuli, že nevykonali obhliadku vnútorných priestorov, že údaje o mizivej spotrebe elektriny a vody neznamená, že cudzinci orgány zavádzali, taktiež súd poukázal na rozpor medzi znaleckým posudkom ohľadne ceny nehnuteľnosti, kde sa znalec vyjadril, že budova je neobývaná a stanoviskom mesta, podľa ktorého daná budova štandardy ubytovania spĺňa. Súd sa s uvedenými dôvodmi Najvyššieho správneho

súdu SR len môže stotožniť. Okresný súd záverom svojho rozhodnutia vyslovil, že nebolo jednoznačne dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, a preto v zmysle zásady „in dubio pro reo“ súd obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali konanie obžalovaných tak, ako im to kládla obžaloba za vinu.

Na obžalovaných bola podaná obžaloba pre zločin prevádzacstva podľa § 356 Trestného zákona, ktorého sa dopustí, kto v úmysle získať pre seba, alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu, alebo inú materiálnu výhodu osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky alebo občanom iného členského štátu Európskej únie alebo občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo nemá trvalý pobyt na ich území, umožní, alebo pomáha zotrvať, alebo sa nedovolené zamestnať na území Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie alebo zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore. Objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti kontrolovať osoby, ktoré prekračujú štátne hranice, a ich pohyb, prípadne nedovolené zamestnávanie osôb, ktoré nie sú občanmi Slovenskej republiky alebo občanmi iného členského štátu Európskej únie alebo občanmi zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo nemajú trvalý pobyt na ich území. Z hľadiska objektívnej stránky tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu týmto osobám umožní alebo pomáha zotrvať alebo sa nedovolené zamestnať na území Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie alebo zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore. Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15 Tr. zák.).

Obžalovaným sa kladie za vinu, že vytvorili podmienky, ktorými boli zabezpečené niektoré podklady nevyhnutné k žiadostiam občanov (Sýrskej arabskej republiky, Egyptskej arabskej republiky a Irackej republiky) s cieľom získať povolenie na prechodný pobyt, resp. obnovu prechodného pobytu na území Slovenskej republiky. Podľa obžaloby obžalovaný Z. ako majiteľ nehnuteľnosti a prenajímateľ vydal doklad o ubytovaní - Zmluvu o nájme bytu v neobývateľnom rodinnom dome na ulici Z. W. č. XX, O. O. (v dobe od 30. 04. 2018 s dodatkom č. 2 podpísaným dňa 26. 11. 2018, v dobe od 06. 05. 2018 pre osoby W., Q. a K.), pričom na základe listinných materiálov na uvedených adresách osoby uvedené v skutkoch nikdy reálne nebývali, teda doklady o zabezpečenom ubytovaní boli vyhotovené iba fiktívne na účely konania o udelení/obnovení prechodného pobytu.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa je zistiteľné, že obaja obžalovaní PhDr. JUDr. B. Z., I. V. popierajú spáchania žalovaných.

Podľa obžaloby z dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní vyplývajú okrem iného nasledovné skutočnosti: Úmyslom obvinených bolo získať pre seba finančný prospech od štátnych príslušníkov tretích krajín, a to takým spôsobom, že využívali inštitút udelenia prechodného pobytu na účel podnikania na území SR. Obvinení mali vedomosť o zneužití získaného povolenia na pobyt, mali vedomosť, že osoby ktorým takto zabezpečia prechodný pobyt sa na území SR nebudú zdržiavať a ani tu nebudú vykonávať žiadne podnikateľské aktivity. Tento záver nepochybne podporujú svedecké výpovede (svedkyňa O., svedok J.), keď viacerí svedkovia zhodne vypovedali, že dotknutí cudzinci na adresách, kde mali nahlásený prechodný pobyt nikdy reálne nebývali. Okrem svedeckých výpovedí záver o tom, že dotknutí cudzinci reálne nebývali na adresách, kde mali nahlásený prechodný pobyt vyplýva aj zo záznamov a zistení cudzineckej polície, ako aj z vykonaných domových prehliadok, či prehliadok iných priestorov.

K tomu odvolací súd poznamenáva, že sa jedná sa o všeobecné konštatovanie bez analýzy dôkaznej situácie. Odvolací súd pripomína, že vyslovenie viny obžalovaných nemôže byť postavené na základe podozrenia a domnienok. Dôvodné podozrenie je postačujúce na vznesenie obvinenia, ale už nie na uznanie viny súdom.

Pokiaľ ide o ubytovanie cudzincov, svedkovia O. a J. vlastníci susedných nehnuteľností s budovou na Z. W. č. XX, síce uviedli, že nikoho v tej nehnuteľnosti nevideli, pohyb tam neregistrovali žiadny, avšak takéto vyjadrenie bez ďalšieho zisťovania nie je dostačujúce. I. záver o tom, že adresa prechodného pobytu cudzincov je fiktívna a nie je reálna, nemožno vysloviť bez vnútornej ohliadky priestorov, pričom

ani kvalita nehnuteľnosti k bývaniu nemôže byť podkladom k vysloveniu, že predmetný dom nie je obývateľný. Rovnako tak ani dôkaz o nízkej spotrebe elektrickej energie a vody nepreukazuje, že sa cudzinci v mieste prechodného bydliska nezdržiavali. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že záver o tom, či uvedená nehnuteľnosť bola cudzincami využívaná na prechodný pobyt nie je možné urobiť bez vypočítania cudzincov (osôb uvedených v skutku), k otázkam ich zdržiavania sa v mieste prechodného pobytu ako aj ďalším rozhodným skutočnostiam.

Ďalšou skutočnosťou ktorou argumentuje obžaloba je, že z výpisov k bankovým účtom obvinených osôb vyplýva, že na bankové účty, ktoré používajú boli pravidelne pripisované finančné prostriedky (vkladané v hotovosti, či prevádzané bezhotovostnými bankovými prevodmi), ktorých pôvod samotní obžalovaní nijakým spôsobom nevysvetlili a ich celkový obnos nezodpovedá ich osobným pomerom, tak ako tieto vyplývajú z verejne prístupných registrov. V rámci finančného vyšetrovania boli príkazom prokuratúry zo dňa 20.12.2021 zaistené ako možný výnos z trestnej činnosti finančné prostriedky vo výške 198.000 eur, na účte číslo IBAN: W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Skutočnosť, že na uvedom účte boli zaistené finančné prostriedky, a ani okolnosť, že obžalovaní nijakým spôsobom nevysvetlili tento obnos, nepreukazuje vinu obžalovaných a nemôže byť dôvodom, na vyslovenie, že sa jedná o výnos z prejednávanej trestnej činnosti. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že v trestnom konaní obžalovaný nemá tzv. dôkazné bremeno, na základe ktorého by bol povinný preukazovať, resp. vyvracať určité skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie o jeho vine. Pokiaľ sa obžalovaný k určitej skutočnosti nevyjadrí podľa požiadaviek prokurátora, tak táto okolnosť nemôže byť hodnotená v jeho neprospech, pretože v trestnom konaní obvinený nie je povinný svoju nevinu dokazovať (zásada vyplývajúca z ust. § 2 ods. 4 Tr. por.). V danom prípade nebolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že sa jedná o nelegálny výnos z prejednávanej trestnej činnosti, takýto záver je postavený iba na indícii, pričom nie je vylúčené, že sa môže jednáť o príjem aj z inej činnosti.

Odvolací súd poznamenáva, že v prípade trestnej činnosti, ktorá bola obžalovaným kladená za vinu, ide o trestnú činnosť, pri ktorej je potrebné mať jednoznačne preukázaný úmysel v zmysle § 15 Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním však neboli potvrdené žiadne také skutočnosti, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb svedčili o tom, že obžalovaní spoločným konaním v úmysle získať pre seba a iného finančnú výhodu predstierali skutočnosti uvedené v skutkoch, ktoré by legalizovali pobyt cudzincov na našom území.

Pokiaľ ide o náležité zistenie skutkového stavu veci a hodnotenia dôkazov, odvolací súd záverom považuje za potrebné poukázať na základné pravidlá a zásady týkajúce sa týchto skutočností.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 10 ods. 1 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajti.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd pripomína, že podľa § 2 ods. 15 Trestného poriadku, trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje.

Z uvedeného je zrejmé, že Trestný poriadok upravuje akuzačný princíp, podľa ktorého sú procesné funkcie prokurátora, obhajcu a sudcu rozdelené medzi rôzne subjekty, na rozdiel od inkvizičného

princípu, kde tieto procesné funkcie boli sústredené u jednej osoby. Z toho potom vyplýva, že v rámci kontradiktórneho konania je dôkazné bremeno na prokurátorovi.

Odvolací súd konštatuje, že okresným súdom boli vo veci vykonané všetky dostupné dôkazy predložené procesnými stranami, a ani odvolací súd po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo (teda bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že skutky uvedené v obžalobe sa stali. Zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát (v konaní pred súdom prokurátor), kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaných a nie naopak. Nie je totiž povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci

Krajský súd dodáva, že okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 285 písm. a) Tr. por., pretože z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nemožno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaný, preto súd prvého stupňa správne obžalovaných PhDr. JUDr. B. Z., I. V. a obchodnú spoločnosť Sara Trading & Construction, s. r. o., spod obžaloby oslobodil. K tomuto dôvodu oslobodenia odvolací súd poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len pochybnosť o tom, či sa stal.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.